

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्री श्रीनिवासरामानुजमहादेशिकैः (मैसूर आण्डवन) अनुगृहीता
॥ श्रीनाथमुनिस्तुतिः ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमन्नाथमुनये नमः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ श्रीनाथमुनिस्तुतिः ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

समग्रभक्तियोगाय ज्ञानवैराग्ययोगिने।
नमांसि नाथमुनये लब्धसर्वार्थसम्पदे ॥ १ ॥

यदुपज्ञ मशेषवैष्णवश्रीः
प्रथिता योगरहस्यविच्य येन।
शठकोपमुनिर्विलोकित स्तं
विबुधं नाथमुनिं नमामि नित्यम् ॥ २ ॥

यस्मिन्नन्वय ईश्वरो मुनिरिति ख्यातो द्विजन्मोदभूत्
पुण्ये श्रीशठमर्षणाभिधकुले तस्य प्रजज्ञे सुतः।
नाम्ना नाथमुनि स्सनाथयति नो योऽद्यापि भाग्याधिकान्
तं श्रीवैष्णवतन्त्रदर्शिनमहं नौम्यन्वहं योगिनम् ॥ ३ ॥

भाग्योत्तरे शोभकृदाख्यवत्सरे
श्रीवीरनारायणभासुरे पुरे।
दृन्दे त्वनूराध उडुन्यहीने
योऽवातरत्तं प्रणमामि भक्त्या ॥ ४ ॥

राकाधिकः कान्ततनुः स्वकाले
चौलादिभिः कर्मभि रात्ततेजाः।
सर्वाणि सामान्यविशेषशास्त्रा-
ण्यधीत्य रेजे विदुषं भजे तम् ॥ ५ ॥

तारुण्यपूर्णे वयसि श्रिते यः
 कारुण्यपूर्णामरविन्दवल्लीम्।
 आत्मानुरूपां परिणीय यस्यां
 लेभे सुतं हीश्वरमाश्रये तम् ॥ ६ ॥

कुर्वन्नात्मजमात्मधर्मनिरतं तत्वोपदेशोत्सुकः
 स्वार्चामूर्तिममुं समर्च्य वरदं श्रीवीरनारायणम्।
 तत्त्वं वेदशिरोनिगूढमनघं यो बोधयन्नन्वहं
 शिष्येभ्योऽतिमुदा निनाय समयं सर्वं तमासेवये ॥ ७ ॥

अर्चावतारमहिमातिशयानुरूपाः
 सौलभ्यमुख्यगुणभूषणभासुरा स्ताः।
 दिव्यस्थलेष्वनुबुभूषुरुदात्तमूर्तिः
 यःप्रस्थितस्स्वजनयुक्त उपाश्रये तम् ॥ ८ ॥

गत्वोदीचीदिशास्थान्यनुपमसुषुमाबन्धुराण्युत्तमानि
 स्थानान्यासेव्यसम्यक् भगवत इतराण्यादरान्मोदमानः।
 भक्त्या रूपाण्यपूर्वाण्यखिलजनमनोनेत्रहारीणि वीक्ष्य
 प्राचीनाचार्यनिष्ठासरणि मभिनतोऽस्म्यस्मदुत्तारकं तम् ॥ ९ ॥

स्वप्ने चाज्ञापितो यस्सपदि भगवता वीरनारायणेन
 क्षेत्राधीशानुमत्या पुनरपि महिता माजगामात्मभूमिम्।
 तत्त्वोद्बोधेन कालं सकलमपि नयन् पूर्ववत् यस्थितस्तं
 तत्तत्तीर्थाधिवासप्रमुदितमनसं चिन्तये नाथ मन्तः ॥ १० ॥

यात्रार्थिनः कतिचिदाययु रालये ते
 नारायणस्य सविधे जगुरैशगाधाः।
 आरा विति द्रविडसूक्तिनवैकयुक्ताः
 श्रुत्वाद्भुता झटिति ताश्च विवित्सु राह ॥ ११ ॥

एतादृशीः श्रुतिमनोहरभावबन्धाः
 गाधासहस्रघटिता इति भान्ति नूनम्।

भो वैष्णवाः ! करुणया वदताखिला मे
धन्योऽस्म्यतो नु शृणवा इति तं नमामि ॥ १२ ॥

गाथासहस्र मखिलं तु वयं न विद्मः
गायेम चेत् दशक मेक मिदं न चान्यत्।
नैवास्मदीयपुरवासिषु कोऽपि वेत्ति
ग्रन्थोऽपि नेत्यकथि यं प्रति तैः श्रये तम् ॥ १३ ॥

तीर्थप्रसादे समवाप्य पश्चात्
देवाय विज्ञाप्य गतेषु तेषु।
एष प्रबन्ध क्व लभेत मेऽद्ये-
त्याशागृहीतो य उपास्महे तम् ॥ १४ ॥

हृद्या इमा वकुळभूषणयोगिवाचः
तज्जन्मदातृ कुरुकापुरमेव गत्वा।
पृच्छामि तत्र यदि लभ्यत इत्यवेत्य
प्रातिष्ठतानुपद माकलये मुनिं तम् ॥ १५ ॥

शठारिनगरीपतिं वकुळभूषणं चादरात्
प्रणम्य सूचिरं स्थित स्तदनु तत्र कञ्चित् द्विजम्।
पराङ्कुशपदाश्रयं समभिवन्द्य तस्मै तदा
निजागमनकारणं त्वकथयन्मुदा तं भजे ॥ १६ ॥

लुप्ता दिव्यप्रबन्धा वकुलधरमुनिप्रेष्ठवक्त्राञ्जनिर्यत्-
वाणीपीयूषधाराधरणिसुरवरास्वाददूरा बभूवुः।
किन्तु श्रीकण्णिनुण्णित्यतिशयमहिता द्ब्यष्टपद्यातिहृद्या
गीतिः माधुर्यधुर्या मधुरकवि कृता गीयतेऽत्रत्यविप्रैः ॥ १७ ॥

द्वादशसहस्रवारं गायन् गाथा लभेत संसिद्धिम्।
शिष्टजनश्रुतिरेषेत्युत्तरवचसा मुमोद तं वन्दे ॥ १८ ॥

हर्षप्रकर्षभरितः प्रणमन् द्विजं तां
अध्यापयाद्य कृपयेति च याचमानः।

योऽधीतवांश्च मधुरोक्तिततीः प्रसन्न-
चित्तो बभूव सततं मुनिमानतोऽस्मि ॥ १९ ॥

प्रबन्ध मतिसुन्दरं मधुरसूरिगीतं मुनिः
जगावथ शठारि रप्यतनुवाच मूचे मुदा ।
निवेदय कि मीप्सितं त्विति ततो भवत्सूक्तयः
मदीयरसनावशा स्स्युरिति तं ययाचे स्तुवे ॥ २० ॥

दिव्यप्रबन्ध मखिलं हि चतुस्सहस्र-
कल्पं गुणोत्तर मपूर्वरसप्रधानम् ।
अष्टाङ्गयोगविषयं च रहस्य मिष्टं
जग्राह योगविधित स्त मुपैमि नाथम् ॥ २१ ॥

आचार्या ब्रह्मनन्दिप्रभृतय उदिता आदिकाले युगस्य
त्रय्यन्तानां यथासन् शठमथनमुनिश्चापि यस्यात्मभाग्यात् ।
आचार्योऽभूच्च योगे प्रतनमतविदाचार्यमालाद्यमूर्तिः
श्रीमद्रामानुजार्यप्रथितगुरुगुरोः तात मीड्यं नमामि ॥ २२ ॥

रमानियोगात् कुरुकापुरीशः
पदात् परस्मात् अवतीर्य यस्मै ।
द्वयं तथा योगरहस्यमाह
नाथाय तस्मै मुनये नमोऽस्तु ॥ २३ ॥

कञ्चित् कालं वसन् य श्शठरिपुनगरे बोधयन्नात्मतत्त्वं
तत्रत्येभ्यः पुनश्च स्वनगर मुपयातोऽध्वदिव्यस्थलानि ।
गत्वा संसेव्य कुर्वन् भगवत उदितं मङ्गलाशासनं च
सत्कालक्षेपसक्तः सुजनपरिणुतः तं प्रपद्ये मुनीन्द्रम् ॥ २४ ॥

कदाचित् आहूय च भागिनेयौ
अध्याप्य यत्ताः शठकोपसूक्तीः ।
युवां इहाध्यापयतं श्रितेभ्यः
भक्त्येति यस्तं प्रणमामि नाथम् ॥ २५ ॥

यो दिव्यनादानुगुणानुगीत
 क्रमेण लोके प्रकटीचकार।
 ततो जना नाथमुनीति नाम्ना
 समाह्वयन् तं प्रणमाम्यभीक्षणम् ॥ २६ ॥

गानयोगशास्त्रचातुरी मवेक्ष्य चोळराट्
 आह्वयत् तिरश्चकार यो विरक्तिभूमिराट्।
 विश्वसृट्प्रभृत्यपारभूतय स्तृणीकृताः
 येन तं नमामि नाथयोगिनं सदा मुदा ॥ २७ ॥

शिष्यान् अष्टौ हि शिष्टान् श्रयणगुणयुतान् पुण्डरीकाक्षमुख्यान्
 भाग्यात् योगैकलब्धद्रविडनिगमगत्र्येकसाहस्रपदैः।
 हृद्वैः अध्याप्य धीमान् जगति बुधवरान् यश्च कृत्वा मुमोद
 श्रेष्ठं योगैकनिष्ठं जगदवनचणं तं मुनिं नौमि नाथम् ॥ २८ ॥

अष्टाङ्गयोगक्रमं आप्रयोगं
 शिष्याय तस्मै कुरुकावलाय।
 उपादिशत् योगरहस्यं उर्व्यां
 प्रचारयेत्याह त माश्रयेऽहम् ॥ २९ ॥

आहूयात्मजं ईश्वरं तव सुतो मे पौत्र उत्पत्स्यते
 नाम्ना यामुन इत्युपाह्वय च तं तस्मै सरोजेक्षण।
 सर्वान् दार्शनिकान् समाहितमना अर्थान् मुदोपादिशे-
 त्यादिश्याविशति स्म योग मनघं नाथं मुनिं तं भजे ॥ ३० ॥

मृगविहृतये चोळाधीशे प्रयात्य च काननं
 परिजनयुते प्रत्यायाते स्वपत्तनं अध्वनि।
 मुनिवरसुते तातं प्रत्याहतुः पित ! आगताः
 गृहमधि धनुष्मन्तौ एकः कपिः तरुणी च नः ॥ ३१ ॥

निशम्यैतां वाचं सपदि हृदि रामः तदनुजः
 धराजाता याताः स्युः इह पवमानात्मज इति।

ब्रुवाणः तन्मार्गानुगतिहृदयः यः स्वगृहतः
प्रतस्थे भक्त्या तं सकलजननाथं मुनिं अये ॥ ३२ ॥

अत्यन्तदूरं अनुधाव्य च यो न लेभे
अन्तर्हितं तं अवलोकितुकाम एव।
योगेन भूय अनुभूय तदेकयोगः
भेजे य उत्तमपदं मुनि माश्रये तम् ॥ ३३ ॥

श्रीमान् नारायणो नः पतिः अमितदयः तादृशो नैव चान्यः
साक्षात् मोक्षप्रदाता भवति च पुरुषार्थं स्स एवेति बोद्धुम्।
बन्धुः दिव्यप्रबन्धः परमपुरुषसंबन्धवान् नान्य आस्ते
इत्यावेद्याधियोगं स्थिति मुपदिशतात् योगतो योगमर्म ॥ ३४ ॥

इत्थं नाथमुनिप्रभावकलितां योगानुबन्धां स्तुतिं
योगादेव सुगीतवान् सुललितां गोपालसूरिर्मुदा।
एतां ये गुरुभक्तिसक्तमनसः नित्यं पठन्त्यादरात्
ते यान्त्यात्महितैकयोग मचिरात् सर्वार्थदं मङ्गळम् ॥ ३५ ॥

॥ इति श्रीनाथमुनिस्तुतिः संपूर्णा ॥

कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने।
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥